

1545

தனித்துவம் ததும்பும்

புதியதோர் -

இலக்கிய இன்கவையால்

தமிழன்னைய

அலங்கரிப்போம் !

2

ஃபெப்ரவரி - மார்ச் 1978

● விலை 75 சதம்

கினிமை

கலை இலக்கிய மாசிகை

‘இனிமை’ வளர்ச்சிக்கு

என்றும்

என்

அன்புக் கரங்கள்

V

‘ஓர் அன்பன்’

கலைஞர் அறிமுகம்

‘விம்பன்’

“திக்குவல்லையில் தமிழ் கூத் தாடுகின்றதென்றால் அதைக் கூத் தூட வைப்பவர்கள் யார்?” இவ்வாறு முன்னாள் அமைச்சர் ஒருவர் கேட்குமளவுக்கு, சங்கம் அமைத்து... இதழ் படைத்து... விழாவெடுத்து... தமிழ் வளர்க்க வழி வகுத்த இரட்டையர்களில் ஒருவர் தான் ஜனாப் யோனகபுர ஹம்ஸா (எம். ஹம்ஸா முஹம் மது) அவர்கள். திக்குவல்லி எழு

த்தாளர் சங்கத்தின் ஸ்தாபக தலைவர். ஆசிரியராகக் கடமை புரிபவர்; அதன் மூலம் சில இலக்கியச் செல்வங்களைத் கண்டுபிடித்து அறிமுகப்படுத்தியவர்.

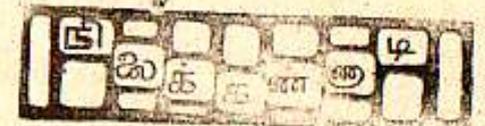
‘தென்மதி’ கலாசாலைக் கையேட்டில் தத்தித் தவழ்ந்து, சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் ‘தினகரன் புதன் மலர்’ மூலம் முகிழ்த்தவர். பல்வேறு இதழ்களில் எழுதிய போதிலும் வீரகேசரி’யே ஒரு கவிஞரை ஸ்திரப்படுத்தியது. ‘இன்ஸான்’ மனம்

திறந்து சமூக விமர்சனப் பாங்கில் எழுத இடமளித்தது. கதை கட்டுரைகளென்று எழுதிய போதிலும் கவிதைத் துறையிலேயே குறிப்பிடத்தக்க சுவடு பதித்தமைக்கு “யோனகபுர - ஹம்ஸா... பேச்சு நடையைப் பாவமைதிக்குள் அடக்கி வெற்றி கண்டுள்ளார்” என்ற ‘அ. ஸ்’னின் ‘பூ’ கவிமலர் விமர்சனமே சான்று.

இடைக்கிடை வானொலிக் கவிதைப் பொழிவுகள் நிகழ்த்தும் இவருக்கு இசை... நாடக... கிராமியக் கலைகளிலும் ஈடுபாடுண்டு. தென்விலங்கை வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை நிறையத் தேடிச் சேகரித்துள்ள இவர், முஸ்லிம்களின் எதிர்காலம் பற்றி ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளைத் தேக்கிக் கொண்டுள்ளார். இதனால் இப்பகுதிப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் கூட இவரை விட்டு வைப்பதில்லை.

“இன்றைய கால கட்டத்தில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுக்கு நிறையப் பொறுப்புக்கள் உண்டு. ஒரு சமுதாய மாற்றத்துக்கு வித்திடும் படைப்பிலக்கியங்களே தனி மனித பக்குவத்துக்கு உருதுணையாகும்” என்று கூறும் ஹம்ஸா, ‘இலக்கியத் தர’கற்ற வளர்ச்சியே இளம் படைப்பாளிகளுக்கு உயர்ச்சிதரும் என்கிறார்.

வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் தரும் சோகப்பரிசுகளை சுமந்துகொண்டு ஒதுங்கியிருக்காது, தொடர்ந்து எழுத வேண்டுமென்பது எமது அவா!

★ க. உதயகுமார்
எஹலியகொ.

நொடிச்சுவை என்ற பகுதியில் 'மாணிக்கம்' என்ற தலைப்பைப் பார்த்தேன். அதில் நீங்கள் வைரத்திற்குத்தான் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறீர்களே தவிர மாணிக்கத்திற்கு அல்ல!

(நன்றி; தவருக்கு வருந்துகிறேன்.)

X X X

★ ஸுஃபியான் எம். அலி
தர்காநகர்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பிறந்த தினம்பற்றி, அவர் பிறந்த தினமுள்ள மாதத்தில் மலர்ந்துள்ள 'இனிமையில்' ஒரு குறிப்பும் இல்லாமல் ஒரு பேரும் மடமை யாகும்'

(மீலாதுந் நபி எந்த மாதத்தில் என்று உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் வாசகர்களுக்குத் தெரியும், மடமை யாருடையது என்பதை அவர்களே தீர்மானிக்கட்டும்)

X X X

★ ஸ்பாத்திமா ஸமாத்
அத்புலகம்.

சொல்லாக்கப் போட்டி வரவேற்கக் கூடிய அம்சம். 'ஒருவரும் சரியான சொல்லைக் கண்டு பிடி

க்கவில்லை' என்று அடுத்த இதழில் வெளியாகக் கூடாது.

(தற்செயலாக யாருமே சரியான சொல்லை எழுதாவிட்டால் என்னதான் செய்வது?)

X X X

★ ரி. எல். எம். அம்னுதீன்
மருதமுனை.

புதுக்கதிரில் 'அவள் ஒரு...!' என்ற சிறுகதையை, சிறந்த கோட்பாட்டோடு எழுதிய ஃபரீதா ஸுல்ஃபிகாவுக்கு என்ற பாராட்டுக்கள்.

X X X

★ மெதினா அஸ்வர்
இரத்தினபுரி.

போஸ்காட் கவிதைகளின் தரம் இன்னும் உயரவேண்டும். அதோடு எண்ணிக்கையும் உயரவேண்டும்.

(பக்க எண்ணிக்கை உயரவேண்டுமென்ற எமது முயற்சி வெற்றியடையும்போது தங்களது எண்ணம் தோல்வியடையாது)

X X X

★ எம். என். முஹம்மது
காத்தான்குடி 3

'இனிமை'யை இடையில் நிறுத்த மாட்டீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

('இனிமை'யைத் தொடர்ந்து நடாத்த முடியாது என்ற அவநம்பிக்கை எமக்கில்லை.

பாசம்

நீர்வை பொன்னையன்

'கறுப்பி!'

'சிவப்பி...வா'

"வெள்ளைச்சி! வா; இஞ்சை வா!"

காற்றிலே மிதந்து தேய்ந்தது அவனுடைய குரல். அந்த வேண்டுகோளைப் பொருட்படுத்தாது அவர்கள் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவன் அழைப்பு அவர்களுடைய செவியிலே விழவில்லை போலும்!

"தண்ணி விடாய்க்குதா? தாறன்" அன்பு கலந்திருந்தது அந்தக் குரலில்.

தன் நிழல் தன் காடியில் நிற்கும் நேரம். வெங்கதிரோனுடைய கொடும் நாக்குகள் அந்த வெளியிலேயுள்ள சடப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் நக்கி எரித்துக் கொண்டிருந்தன. செம்புழுதிவாரி இறைத்துக் கொண்டிருந்தது சோழக்க காற்று.

அவனுடைய உதடு காய்ந்து வரண்டது. ஏதோ உருண்டு புரண்டு குமட்டும் உணர்வு அடிவயிற்றில். அந்த நிலையிலும் அவனது வாய் "சிவப்பி! வெள்ளைச்சி!" என்று கூறிக் கொண்டது. ஸ்னைந்து கனிந்து ஒரு கையால் வாளியை எடுத்தான் சின்னையா.

உழைத்து மெருகேறிய வரைம்பாய்ந்த தேக்கட்டு. அதற்கேற்ற உயரம். வெயிலில் கருகி

இருண்ட கறுப்பு நிறம் ஒளிள்கம் கண்கள். நீண்டு அடர்ந்து நரைத்த புருவங்கள். தலையில் ஒரு பிடி பரட்டைச் செந்திரமயிர். முழுப் பாகை வாயில் போட்டு "டக்" என்று கடித்துச் சப்பும் பற்கள். இவைகள் அமைந்து, எண்பது வயதை எட்டிய பிரகிருதிதான் சின்னையா.

தசரதனுக்கு நாலாயிரம் மனை விமார் இருந்தார்களாம். வேறு பலருக்கு ஆயிரக் கணக்கில் பிள்ளைகள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவை எல்லாம் புராணக் கதைகள். சின்னையாவுக்கோ 'கறுப்பி', 'வெள்ளைச்சி', 'சிவப்பி... இப்படி... நூற்றெட்டுப்பேர்... அவர்கள் தான் அவனுக்குப் பிள்ளைகள். அவன் வாழ்வதும் அவர்களுக்காகத்தான்.

அவர்களுக்கு அவன்; அவனுக்கு அவர்கள்!

சின்னையா தனது பந்து வயதிலேயே அவர்களுடன் பழகத் தொடங்கியவன். அவர்களின் தாயாக... காவல்காரனாக... வைத்தியனாகவும் இருந்தான். 'சறுப்பி' வெள்ளைச்சிகளுடைய எதிர்ப்பையோ சந்திக்கிறோம் கண்டுவிட்டான்.

'கறுப்பி' வெள்ளைச்சி அந்த இரு பரம்பரைக்குமாகப் பாடுபட்டான்.

என்ன, மனிதர்களைப்போல் அவர்கள் நன்றிகெட்டவர்களா?

அவனுக்கு வேண்டிய எல்லா வற்றையும் அளித்தார்கள்; வாழ்க்கையையே கொடுத்தார்கள்.

சிறுவயதில் தந்தையை இழந்த சின்னையா, 'கறுப்பி' வெள்ளைச்சி'களுடன் சேர்ந்து பாடுபட்டு உழைத்தான். அதன் பலனையும் அவனே அனுபவித்தான். பகல் முழுவதும் அந்தச் செம்பாட்டு வெயிலில் 'கறுப்பி' வெள்ளைச்சி' என்ற ஆடுகளுக்குப் பின்னால் திரிவான். இரவில் யாருடைய தோட்டத்துப் பட்டியிலாவது அடைத்துவிட்டு அங்கேயே உறங்கிவிடுவான்.

விவாகஞ் செய்து குழந்தை குட்டிகளைக் கண்டவன்தான் மனைவி, மகன் ஒருவனை கொடுத்துவிட்டுப் பரலோகம் சென்று விட்டாள். அப்போது மகனுக்கு வயது இரண்டு. அவனை வளர்த்து விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். அவன் பெற்றுப் பெருகி வாழ்கிறான்.

"வயது போன காலத்தில் இப்படி ஏன் அலைவான்?" என்று யாராவது கேட்டால் "என்ன செய்யிறது? நான் பாராவிட்டால் இந்த ஆடுகளின் செதி என்ன? எங்களை வளர்த்தது இந்தத் தெய்வங்களைல்லோ?" என்ற பதிலைத்தான் சொல்வான்.

"அப்பு வயதுபோன நேரத்தில் இப்படி ஏன் அலையிராய்? ஆடுகளை வித்துவிட்டு நீ வீட்டிலே சும்மா இரு சாப்பாடு தாறன்." என்று ஒரு நாள் மகன் கேட்டான்.

"என்னடா சொல்லுராய்? ஆடுகளை விடுகவா! அப்படியும் ஒரு நினைவா? என்றை உயிர் உடலிலே இருக்குய்ட்டும் அந்த நினைவை விட்டுவிடு" ஆவேசமாக இரைந்தான் சின்னையா.

உப்புச் சத்தியாக் கிரகத்திற்குச் சென்ற மகாத்மா காந்தியைப் போல, கையில் ஒரு பொல்லுத் தடியுடன் நின்றான் சின்னையா.

அன்று, மண்ணில் குதித்த ஆட்டுக் குட்டியைத் தனது மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டு நின்ற சின்னையாவைப் பார்த்தால் புத்தபிராணப்பேரல் இருந்தது.

"வெள்ளைச்சி"-என்று சொல்லிக்கொண்டு வாளியை எடுத்த சின்னையாவினுடைய உடல் என்றைக்குமில்லாதபடி நடுங்கியது. தடியை ஊன்றிக்கொண்டு ஒரு அடி எடுத்துவைத்தான் கால்கள் பதறின. உடல் தள்ளாடியது. கரையில் அப்படியே இருந்தான்.

சுற்றியுள்ள அனைத்தும் சுழன்றன.

அப்படியே மல்லாக்காக நிலத்தில் சாய்ந்தான்.

காற்று ஊளையிட்டுக்கொண்டு செம்புழுதியை அள்ளி வீசிக்கொண்டிருந்தது.

பனங்காடு ஓலமிட்டு அலறிக் கொண்டிருந்தது.

தொலைவில் ஆடுகள் வெண்திரைக்குப் பின்னுள்ள சிலையில் நிழலாயின.

"கறுப்பி..." அவனுடைய வாய் முணுமுணுத்தது.

"ம்மேர்..." என்று கத்திக் கொண்டு சிவலை ஆடு, துள்ளி விழுந்து அலறியது.

தலையை உயர்த்தி சத்தம் வந்த சிசையைப் பார்த்தான். ஒரு ஆடு துள்ளிக் குதித்துக்கொண்டு

அலறியது. எந்த ஆடு என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அதன் நிறத்தைக்கூட அவனால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இரண்டு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றிக்கொண்டு, நெஞ்சை நிமிர்த்தி எழும்ப, யாரோ நெஞ்சில் ஏறியிருந்து அழுக்குவது போலிருந்தது அவனுக்கு.

தொப்பென்று முதுகு நிலத்தில் வீழ்ந்தது.

ஆடு துடித்துத் துடித்துக் கத்தியது.

"வெள்ளைச்சி..." அவனுடைய உதட்டிலிருந்து நழுவினது சத்தம். தொண்டைக்குள் ஏதோ தடுக்குவதுபோல இருந்தது. சுழுத்தைப் பிடித்து நெரித்துத் திருகுவது மாதிரி...

இண்டு கால்களையும் மடக்கி ஊன்றிப் பின் நாரி படர் என விழுந்தது.

இரு கைகளும் நிலத்தில் விழுண்டிப் பிடித்தன.

"ம்மேய்...ம்மேய்..." என்ற சத்தம் அவனுடைய காதுல் விழுந்துகொண்டிருந்தது.

கைகளையும் கால்களையும் நிலத்தில் அடித்தான்.

"கடவுளே என் ஆடுகளின் கதி?"

உடல் காற்றில் மிதப்பது போலிருந்தது.

"ம்மா" சிவலை ஆட்டின் சத்தம் தேய்ந்துகொண்டு வந்தது.

"கறுப்பி..." உதடுகள் அசைந்தன; சத்தம் வெளிவரவில்லை.

குபீர் என அவனுடைய வாயாலும் மூக்காலும் இரத்தம் பீரிட்டுக்கொண்டு வந்தது. கண்கள் பிதுங்கி மேலே மேலே போய் மண்டைக்குள் சொருகின.

"கறுப்பி..." உதடுகள் அப்புறம் அசையவில்லை! அவனுடைய தலை சாய்ந்தது!

ஆடுகள் அலறிக் கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

அவற்றின் உள்ளுணர்வுக்கு அந்த முதிர்ந்த கடடையோடு ஓட்டியிருந்த உயிரைக் காண வேண்டுமென்ற துடிப்புண்டானதோ என்னவோ கட்டற்று அங்குமிங்கும் அலைந்தன.

"ம்மேய்! ம்மேய்!" என்று ஓலமிட்டன. அந்த ஓலத்தில் குழைந்திருந்த சயை, பாசத்தின் பரிமளப்போ என்னவோ!

உலகத்தை ஆக்கிரமித்த சூரியன் அஸ்தமன கிரிக்குள் புகுந்து கொள்ளத் தொடங்கினான். எங்கும் சுற்றி வரும் இருளின் சுருவண்ணத்துக்குள் இயற்கை மறையத் தொடங்கியது.

அந்த வெளியில் சலனமற்ற சடப்பொருளாகச் சின்னையா கிடந்தான். இருள் திரை அவனுடைய உடலையும் போர்துக் கொண்டது.

ஆடுகளின் "மேய்" என்ற ஓலம் அந்த வெளியின் அமைதியைச் சாகடித்துப் பரவிக்கொண்டிருந்தது.

(இக்கதை சுதா சிரியரின் 'மேடும் பள்ளமும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியிலிருந்து பெற்று நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.)

வி ரிந்துவரும் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பின் சகல புதிய அம்சங்களுக்கும் பக்கச் சார்பற்ற ஒரு வெளியீட்டுக் களமாக இருப்பதில் 'கவிஞன்' என்றும் பின்நிற்காது. கவிதை பற்றிய விமர்சன நோக்கை வளர்ப்பதிலும் சமகாலத்துச் சர்வதேசக் கவிதைகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதிலும் 'கவிஞன்' சவனம் செலுத்தும் என்ற நோக்க உரையுடன் கல்முனை வாசகர் சங்க, காலாண்டுக் கவிதை இதழான 'கவிஞன்' முதல் இதழ் 1969 பங்குனியில் வெளிவந்தது.

கிறவுன் அளவில், பாதுகாப்பான அட்டையுடன், சுமார் 34 பக்கங்கள் கொண்டதாக மொத்தம் நான்கே இதழ்கள்தான் வெளிவந்தன.

சிறு சிறு வாக்கிய அமைப்பு, கருத்துக்களின் தொடர்பான ஒழுங்கமைப்பு, இயல்பான சொற்சேர்ப்பு முதலான பேச்சு மொழிப் பண்புகள் பிரதிபலிக்கத் தக்கதான கவிதை எழுத்தர்களுக்கும் சுவைஞர்களுக்கும் வளர்ப்பதே, பொதுப்படையான நோக்

கில் கவிஞனில் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. எனினும் அத்தகைய பண்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட கவிதைகளும் இடம்பெறத் தவறவில்லை.

ஜேர்மன், ரஷ்ய, சீன அமெரிக்கக் கவிதைகளும் மொழிபெயர்ப்புகளாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் கவிதைகளைவிட பேச்சு மொழியும் கவிதையும் இன்றைய தமிழ்க் கவிதைப் பற்றிச் சில அவதானங்கள், கவியரங்கக் கவிதைகள் முதலான கட்டுரைகளே பெரிதும் பயன்பாடுடையன.

ஜீவா ஜீவரத்தினம், முருகையன், மு. சடாட்சரன், சண்முகம் சிவலிங்கம், அ. யேசராசா, மருதுரர்க் கொத்தன், நீலாவணன், மஹாகவி முதலானோரின் சிறப்பான கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஓராண்டுதான் 'கவிஞன்' வாழ்ந்த போதும் தமிழ்க் கவிதையுலகிற்கு அதன் பங்களிப்பு மகத்தானது. தொகுப்பாளர் எம். ஏ. நுஹான் பாராட்டுக் குரியவர்.

இடம் :- வீடு.

நேரம் :- அதிகாலை.

பாத்திரங்கள் :- கணவன், மனைவி.

மனைவி :- (எழுந்து வரும் போது அலுமாரி அப்படியே திறந்திருப்பதைக் கண்டு ஐயோ... இதைன்ன இது... (அவசர அவசரமாக லாச்சரையைத் திறந்து பார்க்கிறார்...), ஆண்டவனே நகை நட்பென்றையுள் காணல்லையே... ஐயோ...

கணவன் :- (எழுந்து ஓடிவந்து) என்ன இது விடிந்ததும் விடியாததுமாக ஒப்பாரி...?

மனைவி :- கண்ணைத் திறந்து பாருங்கோ இவ்வளவு நாளாச் சேர்த்த நகை நட்டு பணம் ஒன்றையும் காணல்லையே... கொடுக்கிற தெய்வம் கூரையைப் பிரித்துக் கொண்டு கொடுக்கும் எப்பார்களே... அப்படி இந்தக் கொஞ்சகாலத்துக்குள்ள எங்களுக்கு கடைத்தகெல்லாம்... ஒரே நாளில்...

கணவன் :-? (மௌனம்)

மனைவி :- என்ன பேசாம இருக்கிறீங்க இனி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைய எடுக்கிறதுகானே... அது அது மேலே பாத்தீங்களா...?

கணவன் :- (மேலே பார்த்தார்... அலுமாரிக்கு நேர கூரையில் ஐந்தாறு ஓடுகள் பிரிந்துக் கிடந்தன...) ஒஹோ... அப்ப எடுக்கிற தெய்வமும் கூரையைப் பிரித்துக் கொண்டே எடுத்திருக்கே...!

— திரை —

அறிஞர் சித்திலெப்பை அவர்களுக்கு...

அன்புடையீர்!

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.

உங்களைப்பற்றிப் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளைக் கண்டால், அது உங்கள் நினைவு தினமாகத் தானே இருக்க வேண்டும்? அந்த அளவுக்காவது உங்களை மறக்காமல் இருக்கிறார்களே இது பெருமைப்படத்தக்க விடயம் அல்லவா?

சமுதாயத்தைத் தட்டியெழுப்ப நீங்கள் எழுத்தாயுதத்தை மிகக் கூர்மையாகப் பயன்படுத்தினீர்கள். முஸ்லிம் நேசன் ஞானதீபம்... எல்லாம் அதன் வெளிப்பாடுகள்தானே?

நீங்கள் வேறொரு இனத்தில் பிறந்திருந்தால் உங்களுக்காக நினைவு மண்டபங்கள், பிரசுராலயங்கள், பெருவிழாக்கள், பலர் வெளியீடுகள் எல்லாம் ஆண்டாண்டாக நிசழ்ந்திருக்கும் என்ன செய்ய?

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, உங்கள் பிறந்தகப் பகுதியில் உங்கள் பெயரால் நினைவுக் குழுவொன்று இலக்கியப் போட்டிசனையெல்லாம் 'ஆஹா... ஒஹோ...' வென்று நடாத்தியது. தலைநகரில் இளைஞர் இயக்கமொன்று கவிதைப் போட்டி யொன்றை ஒழுங்குபடுத்தியது. இருந்தும் என்ன இதுவரை போட்டி முடிவுகளையும் காணோம்; விழாவையும் காணோம்!

அதிகபேன், 'அஸ்ஸபே சதை' யை எழுதி ஈழத்து முதல் நாவலாசிரியர் என்ற பெருமையை நிலைநாட்டினீர்கள். உங்களைத் தொடர்ந்து எத்தனையோ தம்பிமார் பல நாவல்களைப் படைத்தளித்தார்கள். தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு சென்ற ஆண்டு கொண்டாடப்பட்டபோதிலும், இத்துறையில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு... வெற்றி தோல்வியை ஆய்வு செய்ய ஒரு வர்கூட இல்லாமல் போய்விட்டதே!

இத்தனைக்கும் இஸ்லாமிய இலக்கிய முதிசங்களைத் தடவிப் பார்ப்பாருக்கும், ஏட்டுச் சுவடிகளை அரிந்தரிந்து ஆராய்ச்சி செய்வாருக்கும் எந்தக் குறைச்சலும் இல்லை! இலக்கிய வட்டங்கள்... மஜ்லிஸ்கள்... சம்மேளனங்கள் ஏராளம் தாராளம்!

நீங்கள் முனைப்புக் காட்டிய எழுத்துத்துறை மட்டுமல்ல அதனை துறைகளும் இதய சுத்தியோடு மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய சாலக்கடம் இது! ஆனால் அதுபற்றிய அக்கறையுள்ளவர்களுக்குத்தான் வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லையே!

இன்ஷா அல்லாஹ் அடுத்த வருடம் சந்திப்போம்.

இவ்வண்ணம்,

குஞ்சித்தம்பி

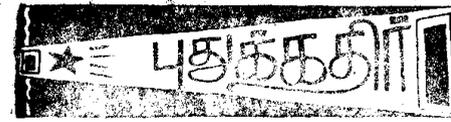
நெஞ்சம் மறப்பதில்லை

உபைதுதல்லா எஸ்.ஏ.

அண்ணன் தாமோதரத்துக்கும் எனது குடும்பத்துக்கும் இன்று நேற்றையத் தொடர்பல்ல கடந்த பத்து வருஷங்களுக்கு முன் நான் பாடசாலை மாணவனாக இருந்த காலந் தொடர்ந்து அவருக்கும் எனக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு. அவருடைய அன்பான வார்த்தையில் எனக்கு எப்பொழுதுமே ஒரு பிடிப்பு! எனவேதான் நேரம்கிடைக்கும் போதெல்லாம் பெரிய பாலத்தில் அவர் வேலை செய்யும் மில்லுக்குச் செல்வது வழக்கம்!

காற்றின் மிருதுவான அலைகளோடு கலந்து வருவது பள்ளி வாசலின் பாங்குச் சப்தந்தானோ?

ஃபெளசினு, இன்று நீ இல்லை. பாங்குச் சத்தம் மட்டும்தனித்து ஒலிக்கின்றது. உன்னைக் காணவே முடியவில்லையே! நீ எங்கே

போய்விட்டாய்? எப்போ வருவாய்? சடிதம் எழுதிப் போடுகிறேன் என்றாயே! அந்த மண்ணில் சுகமாகக் காலடி வைத்தாயா? நீ சின்னப் பெண் உனக்கு இந்த உலகம் தெரிந்ததாக இல்லை.

என் மனதில் அவள், நினைவுகள் மலர்கின்றன.

இப் பெரிய பாலத்திலிருந்து எனது அண்ணனுடைய மில்லுக்குப் போவதென்றால் எனக்கு கொள்ளை ஆசை! ஒரு கிழமைக்கு எப்படியும் ஒரு நாள் போய் விடுவேன்.

ஃபெளசினு ஆடியசைந்து வந்தாள்.

நாலு மணி பின்னரே வேளையில் அவளை முதல் முறையாகக் கண்டேன். குறும்புக்கார சின்னப் பெண். சமீபத்தில் தான் அவர்கள் தொழில்தேடி வந்தாற் போல பெரிய பாலத்தில் குடியேறியவர்கள். இதற்குமுன் எங்கேயோ ஒரு மூலையில் வாழ்ந்தோம் என்று அவள் சொன்னாள்; எனக்கு ஞாபகமில்லை.

"காக்கா எனக்கொரு பத்துச் சதம் தாங்க!" என்று அவள் கேட்டாள். என் சட்டைப்பையில் கிடந்த சில்லறையைத் துழாவி பத்துச் சதம் ஒன்றைக் கொடுத்தேன் நன்றிக்காக.

அவள் மிகவும் வேடிக்கையான பெண். எதையும் பெரிதுபடுத்திக்கொள்ள மாட்டாள். பத்துச் சதத்தை கிண்டலாகக் கேட்கிறாள். கிண்டலா அது? ஏற்கனவே தந்து வைத்தவன்போல!

"காக்கா பத்துச் சதம் தாங்க!"

கிண்டலென்றாலும் இப்படியிடுக்காகத்தான் கேட்பாளா?

காசி இல்லாத போது ஏதும் மறுப்புச் சொல்லிவிட்டால் “என்ன காக்கா, நகைக்கடையல்லாம் வெச்சிருக்கீங்க பெரிய பணக்காரன். ஒரு நாளைக்கு ஒரு புதுச் சட்டை சாறாக உடுத்தி வாறிங்க... பத்துச் சதம் தந்தால் குறைஞ்சா போய் விடும்?” இப்படி அவசர அவசரமாகக் கேட்பாள்.

“ஃபெளசினுவின் வாயைப்பார் முன்னையவிட நல்லாக்கதைக்கப் பழகிவிட்டாள்!” இப்படி அண்ணன் கேட்டதற்கு, அளக்கூறிய பதிலை இன்று வரை என்னால் விரைவாக மறக்க முடியவில்லை?

“நீங்க என்னைவிடப் பெரிய பிச்சைக்காரன்! கலையில் மில்லைத் துறந்து பின்னேரம் வரை நெல்குத்த, புள்ளைகளை எதிர்பார்த்து தவருக்கீங்க, அதுக்குள்ள என்னைக் கதைக்கிறீங்க!”

அப்பாடா! என்ன அசுசயம் இப்படிப் பேச அவள் எங்கே கற்றுக்கொண்டாளோ!

மில்லில் நெல்குத்த வந்திருக்கும் எல்லோரையும் தொட்டுக் கதைப்பாள். கேட்பீர்கள், ரூக்கி பண்ணுவாள். இந்த கலையில் நான் அவளுடைய குடும்ப நிலைபை விசீரரிக்க மிகவும் கஷ்டப்பட்டேன் முடிவில்லை. எல்லோரும் அவளை சின்னப் பெண்; உலகம் அறியாதது பாவம்! என்று சொல்வார்கள்.

நான் எப்போதும் அவள் வரவுக்காக, ஒதுகின்ற பள்ளிவிடுகின்ற நேரத்துக்கு மில்லுக்குச் சென்று அண்ணனுடன் கதைக்கிறேன்.

“எனக்கு ஏன் அந்த இனந்தெரியாத பற்று? ஆசைமட்டுமல்ல, ஏக்கமடிகுட” என்று தான்

சொல்வேன்.
கம்!

“ஃபெளசினு!”

“என்ன காக்கா”

“நீ இப்படி உம்மா, வாப்பாட சொல் கேளாம அலைந்து திரியிறியே இது உனக்கே நல்லா இருக்கா?”

“என் காக்கா அப்படிக்கேட்கிறீங்க?”

“ஆம்பிளைப் பிள்ளைகள் அதிகமாக இருக்கிற இந்த மில்லுக்குள் வந்து பூட்டுமட்டும் கிடக்கலாமா? அதுமட்டுமன்றி அவர்களைத் தொட்டுக் கதைக்கலாமா?”

“காக்காட கதையைப்பார்! ஆம்புள்ளையெண்டால் என்ன...”

“ஃபெளசினு, கிண்டலாக நீ வளைந்து நெளிந்து மில்லுக்குள் தில் நின்று கேட்கிறியே” என்று நான் கேட்க ஞாயமில்லை. அவள் வயது வராத சின்னப் பெண். என் வயதுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் எனது மூன்றுவது தங்கை மாதிரி.

“ஃபெளசினு, நீ இப்படி சுற்றித் திரிந்தால் வீட்டில் உள்ள வேலைகளை யார் செய்யிறது. உம்மா பேசமாட்டாங்களா?”

“என்னை ஒன்னும் செய்யமாட்டாங்க... நான்தான் கடைசிப்புள்ளி”

என்ன துணிச்சலான சொல்! சின்னப் பெண்ணென்றாலும் இப்படி யொரு நினைப்பு இருக்கலாமா?

“என்ன காக்கா நேரம் போவது, மீனாட ஊட்ட விளையாடப்

போகனும். நாளைக்கு ஒதுகிர பள்ளி இல்ல நேரத்தோட வாங்க கதைப்போம்!”

என அலுத்துக் கொண்டபடி ஃபெளசினு போய்விட்டாள்.

இரண்டு கிழமைக்குப் பின் ஒரு நாள் பெரிய பாலத்துக்கு ஃபெளசினுவைச் சந்திக்கப் போக வந்தேன் இருட்டி விட்டது. அந்த நிழல் வாகை மரம் வரை நடக்க வேணும்! என்னால் விரைவாக நடக்க முடியவில்லை.

“காக்கா”

இது யார் குரல்? சின்னப் பெண் ஒருத்தியின் குரல்! பழகிய குரல்!

பஸ் தரிப்பில் ஒரு கூட்டம் நிற்கிறது.

ஃபெளசினுவின் குரல் போல கேட்கிறதே!

“யாரது?”

“நான்தான் காக்கா. பத்துச் சதம் கேக்கிற ஃபெளசினு”

நான் அவளை நன்கு இனங்கண்டு கொண்டேன். தொடர்ந்தாற்போல விம்மி, விம்மி அழுது முடித்த நீண்ட பெருமூச்சுகள் அவளிடம் சேட்கின்றது.

“ஃபெளசினு என்னை இந்த இருட்டிலையும் கண்டுபிடிச்சிட்டிய்ய!”

மீண்டும் ஒவென்று அழுகிறாள்.

“ஃபெளசினு! ஃபெளசினு ஏன் அழுகிறாய் என்ன நடந்தது”

“நாங்க... நாங்க...” என்று அவள் குரல் தழுதழுக்கிறது. ஃபெளசினுவின் குடும்பம் ஒதுங்

கியபடி மில்லுக்கு முன்னாலுள்ள பஸ் தரிப்பு நிலையத்தில் நிற்கிறது. என்னை வைத்த சண்வாங்காமல் துன்பத்துடன் போராடுகின்றது. ஃபெளசினுவைய குடும்பம் இவ்வளவு பெரியதா? இன்று தான் என்னை நேரடியாகக் கண்டிருக்கிறது. இவர்கள் பெரிய பாலத்தில் வாழ்வது மற்றவர்கள் அறிந்து கொள்ளமுடியாத அடக்கமான வாழ்க்கையை இட்டுச் சிலருக்குப் பொருமையுந்தான்.

பஸ்தரிப்பில் நிற்கும் ஃபெளசினுவைய குடுப்பதை வருகின்றவர்களும், போகின்றவர்களும் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளைப் பார்த்ததும் வேதனை என் மனதை உலுப்புகின்றது.

“ஃபெளசினு! ஏன் பேசாமல் நிற்கிறாய் நடந்ததைச் சொல்லு”

“நாங்க... இந்த நாட்டை விட்டு இந்தியாவுக்குப் போகிறோம்”

இதைச் சொல்லும்போது இதயம் படபடக்க வாய் திறக்காமல் குரல் வளையில் அரைகுறையாக வருகின்ற பதில்!

“ஃபெளசினு”

“என்ன காக்கா”

என்ன பைத்தியக் காரத்தனமாகக் கதைக்கிற... அப்போ நீங்கள் இந்தியா வம் சாவளியினரா?”

“ஆமாம். அது எனக்கு இவ்வளவு நாளும் தெரியாது. இப்போதுதான் அதுவும் தெரியும். பொலிஸ்காரங்க ஒரேபடியாகப் பிடிச்சிட்டாங்க”

சொல்லாக்கப் போட்டி

இல. 2

இதை அவள் சொல்லும்போது என் இதயம் அப்படியே துண்டு துண்டாகப் பிரிந்தது. பள்ளிவாசலின் இஷா பாங்குச் சப்தம் கேட்க என் உடல் அப்படியே செத்துவிடுகின்றது. ஃபெளசினு வின் குடும்பம் என்னை புரட்டிப் புரட்டிப் பார்க்கிறது. அவர்களிடம் ஒரு வார்த்தை கதைக்க முடியாமல் ஆக்கிவிட்டது ஃபெளசினுவின் அடிகை!

ஃபெளசினுவின் பிரிவைக் குறித்து பெரியபாலமே திரண்டு நின்றது. அவளுடைய சிநேகிதி மார்களான மீனா, மர்ஜா, ரக்கீபா, சமீனா ஆகியோர் அழுகிறார்கள்.

“காக்கா நீங்க தருகிற பத்துச் சதத்தைச் சேர்த்து நேத்துத் தான் ஒரு சட்டை தைத்தேன்”

அச் சட்டை போட்டிருந்தாள். அளவுக்குப் பெரியது. புதுச் சட்டையின் மை வாசனை என் மூக்கைப் பிடிக்கிறது. வெகு தூரத்தில் பஸ் வரும் சப்தம் ஒலிக்கிறது.

“ஃபெளசினு உங்க வாப்பா இதற்கு முன்னால இதைச் சொல்லவில்லையா?”

“இல்ல... இனி நான் எப்படிக்க காக்கா இந்த ஊருக்கு வருவேன். உங்களை, அண்ணனையெல்லாம் எப்படிக்க காண்பேன்”

“அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே, ஒரு காலம் வரலாம்”

இதை உண்மையாகத் தான் சொன்னேனோ? இல்லை ஆறுத

லுக்காக. “ஃபெளசினு எங்களை மறந்திடாதே”

“மறக்க மாட்டேன் காக்கா, ஆருக்கிட்டையாவது சொல்லிக் கடிதம் எழுதிப் போடுவேன்”

அபூர்வமான சொத்தைப் பிரிக்கும் போது அதைக் கடைசியாக ஒரு முறை பார்ப்பதில் மனச்சாந்தி ஏற்படுகிறது. அதற்காக ஃபெளசினுவை புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன்.

மறுகணம் பஸ் வந்தது பொலிஸார் பின்தொடர... ஃபெளசினுவின் குடும்பம் கண்களில் நீர் உதிர சாமான்களோடு ஏறியது.

கடைசியாக ஒருமுறை பஸ்ஸின் உன்னலின் ஊடாக அவ் விடத்தில் குழுமி நின்ற மக்களைப் பார்த்துவிட்டு “காக்கா! அண்ணை போய் வா ரேன்” என்று சோகமெல்லாம் தேக்கிய அடிநாத் ஒலியோடு கூறினாள். “போயிட்டு வா” என்றேன். பஸ்புகையைக் கக்கியவாறு ஒடி மறைந்தது அத்துடன் போய் விட்டாள். என் கையை அசைத்துக் காட்டுமட்டும் வேதனையோடு ஃபெளசினு பஸ்ஸிற்கு வெளியே கையை அசைத்தபடி எம்மை விட்டுப் போனாள்.

“தம்பி போவயா” முதுகில் தட்டி அண்ணன் கேட்டபோது தான் என் நினைவுகள் அறுந்தன. ஆயினும் அந்த ஃபெளசினுவின் நினைவு என்னைப் பொத்தமட்டில் தற்காலிகமாக லவே!

(யாவும் கற்பனை)

சொல்லாக்கப் போட்டி இல:1க் கான விடைகளையேந்திய பல நூறு தபாலட்டைகள் மேசையிலே குவிந்து கிடக்க ‘சொல்லானி’ யார் எமது விஷேட பெட்டகத்தைத் திறந்து அந்த உறையை எடுத்து விரித்தார். அவசர அவசரமாகப் பரிசிலித்து முடித்த போது, அவர் கையில் இரண்டே தபாலட்டைகளே எஞ்சியிருந்தன. முகத்தைச் சுழித்தபடி ‘உறக்கம்’ என்ற சொல்லை எழுதியிருந்த இருவரில் அதிர்ஷ்டசாலிகளைக் குறிப்பிட்டார்.

1ம் பரிசு - ரூபா 10/-

செல்வி.

எஃப். பெளசியா பேகம்

47/3 சீனன்கோட்டை,

பேருவளை.

2ம் பரிசு-ரூபா 5/- (புத்தகப் பொதி)

பி. எம். அன்வர்,

எம். பி. ஸி. எஸ். பின் வீதி,

ஓட்டமாவடி.

போட்டி பற்றிய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டபோது “பெரும்பாலோர் அகராதிகளைப் புரட்டியே விடை தேடியுள்ளார்கள். ஆனால் எனது சொற்களோ எப்பொழுதும் மிகச் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப் படுவனவாக இருக்கும்” என்றார்.

இதை நேயர்கள் அவதானித்தால் இல: 2ல் மிக இலேசாக பரிசு பெறும் வாய்ப்பைப் பெறலாம் அல்லவா? இலக்கம் 2க் கான சொல் ‘அ’ல தொடங்கி ‘ம்’ல் முடியும் ஐந்தே எழுத்துக்களைக் கொண்ட சொல் என்கிறார்.

உங்களது விடைகளை மார்க் 15க்கு முன்பு கிடைக்கக் கூடியதாக கீழேயுள்ள முகவரித் துண்டை ஒட்டி அனுப்பி வைக்கவும். ஒரு தபாலட்டையில் ஒரு விடை மாத்திரமே எழுதப்பட வேண்டும்.

பரிசு விபரம்:

- 1-ம் பரிசு ரூபா 10/-
- 2-ம் பரிசு ரூபா 5/- பெறுமதியான புத்தகப் பொதி.
- 3-ம் பரிசு அரை வருட இனிமை இதழ்கள்.

இதனை ஒட்டி அனுப்புங்கள்

சொல்லாக்கப் போட்டி இல: 2

இனிமை

அத்துருகம்,

பண்டாரகம்.

சீசில்சு, J.B. புடவைகளுக்கு
ஹொரணையில் ஒரே

இடம்

ஜெமாலியா ஸ்டோர்ஸ்
27, பிரதான வீதி,
ஹொரணை.

அழகிய தங்கப் பவுண்
நகைகளுக்கும் வைரங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

New Muzammil Jewellery
House
No: 2, MARKET ROAD,
PANADURA.

Best Compliments
from

RUBY TEXTILE

95, Janapriya Mawatha,
PANADURA.

T'Phone: 2494

எமது வாழ்த்துக்கள்

ஹுஸைன் ஸ்டோர்ஸ்

அத்துளகம்,
பண்டாரகம்.

மட்டக்களப்பிலிருந்து கொழும்பு நோக்கி புனையிரதம் விரைந்து கொண்டிருந்தது.

என்ன அதிசயம்! எனக்கு எதிர்ப்பிக்க ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தவர் கையில் ஓர் இனிமை.

என்ன 'இனிமை'யா? யாரோ எனக்கும் எழுதியிருந்தாங்க... கவிதை அனுப்பச் சொல்லி. எல் லோருக்கும் ஆசைதான்! எங்கே செய்யப் போகிறாங்களை என்று கம்மா இருந்திட்டன்' அடுத்து அமர்ந்திருந்த சுயாரான வயது டைய ஓர்வா. சொன்னார்.

அதற்கிடையில் கையில் 'இனிமை' வைத்திருந்தவர் தொடங்கி ஓர் யாராக இருந்தாலென்ன வழமையான சஞ்சிகைகளை விட புதுமையாய்ச் செய்திருக்காங்க. ஆசிரியர் குழுவைக் கூட போட வில்லை! 'புதையல்' எப்பொழுதோ வெளிவந்த சஞ்சிகை. பற்றிய விமர்சனம்! 'எப்படியாவது தேடி வாசிக்க வேணும் போலிருக்கி

றது...' இப்படியே அவர் அடுக்கிக் கொண்டு போனார். பாவம்; அந்த தக்கவீரர்! கொஞ்சம் எழுத்த தெரிந்து விட்டால் சிலருக்குப் பெரிய இளக்காரரந்தான். புனையிரதம் எப்படியோ கொழும்புக் கோட்டையை அடைந்து விட்டது முன்னும் பின்னும் யாழ்ப்பாணம், பதுளை வண்டிகளும் வந்து சேர்ந்து ஒரே சன நெரிசல்! எப்படியாவது கொஞ்சம் தேநீர் குடித்து விட

ஹொரணை

வேண்டுமென்று முன்னுள்ள கடைப்பக்கமாகச் சொல்ல, அங்கே லவாம் தூங்கி வழியும் சஞ்சிகை களைப் பார்ப்பதும் விசாரிப்பதுமாக விருந்தனர். எல்லாம் 'இனிமை' வையப் பற்றித்தான். அப்படியெல்லாம் மதுப்பிழந்து 'இனிமை' தாங்கி வழியாடுதன்பதும் அந்த கேற்ப அரை நிர்வாண அசிங்கங்கள் அட்டையில் இல்லையென்பதும்

அவர்களுக்கெங்கே தெரியப் போகிறது.

ஒருவாறு ஊர்பஸனிலும் இடம் பிடித்து விட்டேன். அதற்குள்ளே தான் எத்தனை விமர்சனங்கள்... விவரணைகள்... விசாரிப்புகள் நடக்கும்?

'எடி! இனிமையோ குனிம யோண்டு பெஸ்தகமொன்று அச்சிப்போட்டு... ஆரே, கதையொன் டெழுதி... எல்லாம் கூடிக்கொண்டு கசரப்புசாரமென்று கொரோட்டுக் கிழ்ச்சிப்போட்டு... ஆஸ்பானி...'

எனக்கு 'திரு'மென்று. எங்க ருக்குள் இருக்கும் திறமைகளை நாங்கள் எப்பொழுதுமே குறைக்க கண்ணால் பார்ப்பதும் மனப்பகுவுமுடையவர்கள்தானே? பண்டம் எவ்வளவு தான் 'இனிமை' யாகவிருத்தாலும் நாக்கில் தேகாளாறு இருந்தாலும் சசக்கும் அல்லவா?

'டிங்'

பார்ஸலோடு பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கினேன்.

பாலஸ்தீன் பரிதாபம்!

‘காலை’

‘அலிஃப்... பே... தே...’

சின்னஞ் சிரூர்களின் அரிச்சுவடிப் பாடம் அந்த மத்ரஸாவுக்குள் எதிரொலித்து அதிக நேரம் நகரவில்லை.

கூடிக் கதைத்து மகிழ்ச்சியோடு ஒன்று கூடும் இந்நேரத்தை விட்டால், இனியெங்கே மனந் திறந்து... உடல் குழுக்கி விளையாட நேரம் வாய்க்கப் போகின்றது? வழியில் அனைத்துச் சிரூர்களும் தங்களுக்குள் மகிழ்ந்து குதூகலத்துடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது வானில் இரைச்சலோடு விமானங்கள் தாழப் பறந்து திரிந்தன. அது அவர்களுக்கு அதிசயத்தை தரவில்லை. ஏனென்றால் அவர்களின் பிறப்பு முதலே அந்த இரைச்சல் அவர்களுக்கு அப்பாற்பட்டதொன்றல்ல!

நொடிச்சுவை

அதிசயப் பறவை

‘ஹாமா’—இது ஒரு வகைப் பறவை. பறந்துகொண்டிருக்கும் போதே முட்டை இடுகின்றன. அவை பூமியில் விழுவதற்கிடையில், சூரிய வெப்பத்தால் வெடித்து குஞ்சுகள் வெளிவந்துவிடுகின்றன. அக் குஞ்சுகள் உடனேயே பறக்கத் தொடங்கும் ஆற்றலும் கொண்டன.

என்ன அதிசயம்? அந்த விமானம் சின்னஞ்சிறு அழகான... விதவித வடிவான பொம்மைகளைத் தூவின. எந்தப் பிள்ளைகளுக்குத்தான் அத்தகைய பாவைப் பிள்ளைகளைத் தொட்டு விளையாட ஆசையில்லை? அவர்களின் கைகளுக்குள் அவை புகலிடம் பெற்றன.

சொற்ப நேரந்தான் நகர்ந்தது... எழிலுருவான பொம்மைகள் ‘சட்டப்’டென்று வெடித்தன. அவற்றை அரவணைத்த பிஞ்சுக் குழந்தைகளின் உடல்கள் சிதைந்தன... சிதறின... உயிர்களும்.....

அது, அவர்களின் உயிர்களைக் குடிக்கவென்றே இஸ்ரவேலர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட... கைச் சூட்டினால் வெடிக்கும் பொம்மை வெடிகள் தான் என்பது, அந்தப் பாலஸ்தீனப் பாலர்களுக்கெங்கே தெரியப் போகிறது?

கவலை

ஹமீதா சனூன்

குலைதள்ளி நின்றது ஒரு வாழை. அதைச் சூழ கன்றுக் குட்டிகள்.

சற்றுத்தள்ளி ஒரு ரோஜாச் செடி அதி அழகான பூக்கள் பல!

“வாழை அக்கா... ஏன் இவ்வளவு. கவலையோடு இருக்கிறீர்கள்... குழந்தை குட்டிகள் சூழ இருக்கையில் என்னதான் இத்தனை கவலையோ?” ரோஜாச் செடி கேட்டது.

“அதை ஏன் கேட்கிறாய் ரோஜாத் தங்கையே! யாருக்கும் எந்தத் தொல்லையும் கொடுக்காது இருக்கும் எங்களை சும்மா விடுகிறீர்களா இந்த மனிதர்கள்? இதல்லாமல் வேறென்ன கவலைதான் எனக்கு” வாழை பதில் மொழிந்தது.

“அப்படியா உண்மைதான் அக்கா... எங்களையுமா விட்டுவிடுகிறீர்கள்! இந்தப் பெண்கள் எண்ணில் பூக்கும் அழகான பூக்களையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு என்னை மொட்டையாக விட்டுவிட்டுச் செல்கிறீர்களே! நான் அழகாக இருப்பதைக்கூட பொறுக்காத உலகம்” அலுப்போடு சொன்னது ரோஜாச் செடி!

“உன் கதை அப்படி! நான் பிரயோசனமல்லவா கொடுக்கிறேன். பிரயோசனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு என்னை விட்டுவிடுகிறீர்களா? வெட்டி வீழ்த்திவிட்டல்லவா போகிறீர்கள்...” யாருக்குத்தான் கவலையில்லை என்று சொல்லுமாப் போல் வாழை தன் கதையைக் கூறி நிறுத்தியது.

அப்போது அத்தோட்டத்துக்குள் மிகுந்த ஆரவாரமாக ஒரு தந்தையும் மகளும் வந்து புகுந்தனர்.

வாழையும் ரோஜாச் செடியும் கிடுகிடு என்று நடுங்கின. அந்தத் தந்தையின் குரலைக் கேட்டுத்தான்.

“மகள்...! அக்கா பூ கொண்டு வரச் சொன்னாள் அல்லவா... நான் இந்த வாழைக் குலையை வெட்டுவதற்கிடையில் கொஞ்சம் பூக்கள் பறியுங்கள்”.

வெளிநாட்டுப் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள் ?

எம். நுஸ்ரீம்கான்

கொழும்பு மாநகர்தொட்டு சிறு கிராமங்கள் தோறும் சஞ்சிகைகளும் புத்தகங்களுமாக மீண்டும் பரவலாகத் தொடங்கத் தொடங்கியுள்ளன. இது கடந்த சில காலங்களாக விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்பட்டதன்விளைவு என்பது அனைவரும் அறிந்ததே!

இது கூடாததொன்று என்று யாரும் கூறிவிட முடியாது. அறிவின் சாளரங்கள் எப்பக்கம் திறக்கப்பட்டாலும் அது வரவேற்கத் தக்கதே! ஆனால் அதன் பேரால் நச்சுக் கருத்துக்களைப் புகுத்தத்தக்க, இளம் உள்ளங்களில் கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைக் கிளர்த்தக்க... கலாசாரச் சீரழிவை ஏற்படுத்தத் தக்க பிரசுரங்கள் வந்து ஆக்கிரமிப்பதை நாம் அனுமதிக்கத்தான் முடியுமா?

முடியவே முடியாது! இந்தியா விலிருந்து வந்தாலென்ன. இங்கிலாந்திலிருந்து வந்தாலென்ன தமிழ் மொழியிலாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை... ஆங்கிலமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை! எங்கிருந்து எம்மொழியில் வந்தாலும் அது எமது அறிவை விருத்தி செய்வதாக... சிந்தனா வளர்ச்சியைத் தூண்டத் தக்கதாக... நேரிய உணர்வுகளை நெறிப்படுத்தத் தக்கதாக அமைதல் வேண்டும். இந்த அடிப்படை அலகுக்கு

எமது தாய்த்திருநாடும் தாய் மொழியும் கூட விதிவிலக்கல்ல!

ஆனால் இன்று நமது கண்களைக் கிழித்துக் கொண்டு காட்சி தரும் பிரசுரங்களில் பெரும்பாலானவை எத்தகையன? உதாரணத்துக்கு தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து குவிந்துள்ள தமிழ் பிரசுரங்களை எடுத்து நோக்கின் பெரும்பாலானவை சினிமா, பாலியல் பல்வீனங்களைக் கொண்டதாகவே இருக்கின்றன. இவை வாசகர் மத்தியில் எந்த மீம்பாட்டடையுமே ஏற்படுத்தத்தக்கவனாக இல்லை. சினிமாவோ பாலியலோ வெறுக்கத்தக்கது தேவையற்றது என்று குறிப்பிடுவது நோக்கமல்ல! ஆனால் இவை மனித மனங்களின் பலவீனங்களை அடியொட்டி... அதற்குத் தீனிபோட்டு அதன் மூலம் பணம் பறிக்கும் பாலமாக அமைந்து விடுகின்ற தென்பதையே கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்!

இதனை ஊர்ஜிதப்படுத்த இன்னொரு வாய்ப்புமுண்டு. தென்னிந்தியாவிலிருந்து வெளியாகும் சில தரமான சஞ்சிகைகளை இங்கு மருந்துக்கும் காணமுடியா திருக்கின்றது. கணையாழி, தாமரை, பிறை போன்றவற்றை எண்ணி ஏங்கும் இதயங்கள் ஏராளம். இவற்றை எமது இறக்குமதியாளர்கள் இறக்குமதி செய்யப் பின்வாங்குவதில் 'பணம்'

பண்ணும் பம்மாத்துக்கு இவை பக்கபலமாக அமையவில்லையே என்ற உண்மை பரிசீலிக்கிறதல்லவா?

அத்தோடு, கடந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட வெளிநாட்டுப் பணமாற்று திட்டத்தின்பின் இவற்றின் விலை எக்கச்சக்கமாக உயர்ந்துள்ளது. முன்பு 1.25க்கு வாங்கிய சஞ்சிகையை இன்று 2.50 கொடுத்து வாங்க வேண்டியுள்ளது. முன்பு 5.00 விற்கு புத்தகம் இன்று 12.00 அளவு கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த வசதி வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி முன்பு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பழைய புத்தகங்களைக்கூட எமது விற்பனையாளர்கள் விட்டுவைக்கவில்லை. தற்போதைய நிலைமைக்கேற்ப விலைமாற்றங்கள் செய்துள்ளனர்.

ஒருபக்கம் எமது ரசனையை, உணர்வை, சிந்தனையைத் தரக் குறைவாக்கி மறுபக்கம் அதன் மூலம் எமது பணத்தையே குறையாடும் இந்த நிலைமையை நாம் நீடிக்க விடுதல் ஆரோக்கியமானதல்ல!

இத்தகைய கட்டுமட்டற்ற இறக்குமதி ஆக்கிரமிப்பின் இன்னொரு பயங்கர விளைவு எமது தேசிய புத்தகப் பிரசுர... சிறு சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிப் பாதிப்பே! இதனால் தேசிய இலக்கியமொன்றைக் கட்டியெழுப்பும் பணியும் பெருமளவில் பாதிப்படைவதை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. சிறு சஞ்சிகைகளுக்கும் ஈழத்துப் பிரசுர நிறுவனங்களுக்கும் சலுகைகளும் வளர்ச்சிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டிய காலகட்ட மொன்றில் இப்படியான இக்கட்டு ஏற்பட்டுள்ளமை மிகக் கவலைக்கிடமானதே!

இந்தக் கருத்துக்கள் எத்தகைய துவேஷ அடிப்படையிலும் எழுந்ததல்ல! இத்தகைய கருத்துக்களின் போராட்டத்துக்கே ஒரு வரலாற்றுண்டு ஈழத்தின் கலைஞர்களின் கலை — இலக்கியஸ்தானங்களின் பத்திரிகை சஞ்சிகைகளின் நீண்ட காலப் போராட்டம்! இது சுயநல, கட்டு எல்லைகளுக்குள் நின்று எழுப்பப்படும் குரல் அல்ல! இது தேசியப் பிரச்சினை என்பதை அனைவரும் உணர்தல் வேண்டும்.

இத்தகைய பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து தேசிய கலைஞர் பேரவையினர் பிரதமருக்கு (தற்போதைய ஜனாதிபதி) அனுப்பி வைத்துள்ள மகஜரொன்றில் — “தங்களின் ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னர் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாட்டை அரசு நீக்கியதால், இந்தியப் பத்திரிகைகள் தங்குதடையின்றி இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படுவதால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியும், சஞ்சிகைத் துறையும் புத்தகப் பிரசுரங்களும் பாதிக்கப்படும். எனவே, இந்தியப் பத்திரிகைகளின் இறக்குமதிக்கு வழங்கிய அனுமதியை அரசு உடனடியாக ரத்துச் செய்ய வேண்டும்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உண்மைகளை உரிய இடத்துக்குச் சமர்ப்பித்தல் ஒவ்வொருவரதும் கடமைப்பாடாகும். எனவே இந்த தேசியப் பிரச்சினையில் சுகலரும் பங்குகொள்வதன் மூலமே அதையொரு தேசியக் கோரிக்கையாக மாற்ற முடியும். அப்போது நிச்சயமாக நியாயம் உண்மையின் பக்கம் சாரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இலங்கைச் சினிமாத்துறையில் தமிழ்ப்பட வளர்ச்சி

புறாரி

இலங்கையின் திரைப்பட வரலாறு 30 வருட வயதை அடைந்துள்ள இந்தக்காலத்திலும் நமது தமிழ் திரைப்படத் துறையின் வளர்ச்சி கூறக்கூடிய முறையில் விருத்தியடையவில்லை. இலங்கையின் திரைப்பட வரலாற்றையே தொடங்கி வைத்த பெருமை தமிழரான திரு. எஸ். எம். நாயகம் அவர்களைச் சார்ந்தாலும் தமிழர் தமிழ்ப்பட விருத்திக்கு அவ்வளவாக ஆர்வம் காட்டாது கவலைப்படக் கூடியதாகும்.

சிங்கள திரைப்படத் துறையில் இலங்கை காட்டி வரும் முன்னேற்றம் மிகவும் போற்றத்தக்க நிலையிலுள்ளது. நாளுக்கு நாள் இவ்வளர்ச்சி கூடிக்கொண்டு வந்தாலும் சில படங்கள் தவறிவிடுகின்றன. இவை அவையின் தயாரிப்பாளர்களின் குறைகளை காரணமெனக் கொள்ள இடமுள்ளது.

இலங்கையில் தயாரிக்கப்படும் சிங்களப்படங்கள் பெரும்பாலும் இந்தியத் திரைப்படங்களின் தழுவலாகவேயுள்ளன. அதே போன்று தமிழ்ப்படங்களும் இந்தியப் படங்களைப் போன்றே தயாரிக்கப்படுகின்றன. இப்படங்களிலும் ஆடல், பாடல், நடனம், காதல் என தயாராகின்றன. ஆயினும் சிங்களப் படங்கள் வெற்றி பெறவும் தமிழ்ப்படங்கள் தோல்வி காணவும் காரணம் என்ன?

ஈழத் தமிழ் சினிமாவில் தமிழ் திரைப்படத் தயாரிப்பு கடந்த 15 வருட காலத்தில் நடைபெற ஆரம்பித்துள்ளது. இத்தயாரிப்புகளில் ஆரம்ப படைப்புகளாக சமுதாயம், பாசநிலா, தோட்டக்காரி, கடமையின் எல்லை, டாக்ஷி டிரைவர், நிர்மலா, வெண்சங்கு, குத்துவிளக்கு என்பனவும் அண்மிய காலத்தில் நான்கு லட்சம், சுமதி எங்கீக, கலியுக காலம், புதிய காற்று, பெண்மணி, கோமாளிகள், நான் உங்கள் தோழன் என்பவற்றையும் குறிப்பிடலாம். 15 வருட கால திரைப்பட வரலாற்றுக்கு இலங்கையில் சுமார் 20 படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதிலும் ஒரேயே படங்கள் தமிழ் குரல்களுடன் கட்டுப்படுத்துள்ளன. இவைகளில் 95 வீதமான படங்கள் ஒரு வாரத்துக்குள்ளேயே படமாளிகையே விட்டு ஓடி விட்டன. இவற்றுக்கான காரணத்தை நாம் சிறிது பரந்த அளவில் ஆராய வேண்டுமென்றாலும் மேல்வாரியாக சிறிது கவனிப்போம்.

சிங்களதிரைப்பட வரலாற்றை தமிழர் தொடங்கி வைத்ததற்குக் கைமாறாகவோ என்னவோ தமிழர் ஒருவரும் முயலாத ஒரு பெரிய பொறுப்பை சிங்களத் தயாரிப்பாளரான திரு. ஹென்றி சந்திரவன்ஸ ஆரம்பித்து இலங்கையில் முதல் தமிழ் திரைப்படத்தைத் தயாரித்தது போற்றத்தக்கது. மேற்படியான கஷ்டங்

களிடையே ஆரம்பித்த இந்த முயற்சிக்கு பணவசதிகள் பொதுவாகக் கிடைக்கவில்லை. இந்தியப் படங்களை ஒத்த இலங்கைப்படம் தோல்வி காண்பதற்கு காட்சியமைப்புகள் மிகவும் பிரதானமாகவுள்ளது. இந்தியத் திரைப்படங்களில் ஒரு காட்சிக்காக ஓர் லட்சம் ரூபா செலவு செய்யும் அதே நேரம் இலங்கைப்படம் ஒரு லட்சத்துக்குள் முழுமையாக உறுவாக வேண்டியுள்ளது.

இந்தியாவிலிருந்து முன்னணி நடிக நடிகைகள் நடித்த படங்கள் அதிக அதிகமாக இறக்குமதி செய்யும் போது இலங்கைப்படங்களின் 'மவுசு' குறைகிறது. அண்மிய அண்மிய படமாளிகைகளில் இப்படங்கள் திரையிடப் படுவதும் ஒரு காரணமாகும். படங்களுக்கு ஏற்ற நடிக நடிகைகள் தெரிவு செய்யப்படாததுமாகும். மேற்படியான தவறுகளை இந்தியத் திரைப்படங்களைப் பார்த்து நம் ரசிகர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கின்றனர். அடுத்து இலங்

கை மக்கள் கலாரசனையில் ஒரு உயர்ந்த ஸ்தானத்தைப் பெற்றுள்ளதால் இப்படங்களில் அவர்கள் ஆவல் கொள்வதில்லை—இதனால் ஈழத் தமிழ் திரைப்படங்கள் வசூலில் வெற்றியடைவதில்லை.

“இலங்கைத் திரைப் படங்கள் தெளிவாக இல்லை. படப் பிடிப்பு சீராக இல்லை. கதையமைப்பு முறையாக இல்லை, நடிக நடிகைகள் ஏற்றவர்களாக இல்லை, வசனங்கள் தெளிவாகக் கேட்கக் கூடியதாக இல்லை” இந்த ரசிகர்களது குரலுக்கு தயாரிப்பாளர் செவியாய்ந்து மேற்கூறிய குறைகளை சீரமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இவைகளைத்திருத்தி ஒரு முறையான நிலையில், ரசிகர்களது மனோபாவத்துக்கு ஏற்ற முறையில் படங்களை பட அதிபர்கள் தயாரிக்க முற்படா விட்டால் தமிழ் திரைப்படத் துறைக்கு விடிவு காலம் கிட்ட ஒரு வித சாதகமுமில்லை.

நொடிச்சுவை

தேயிலை

சீனச் சக்கரவர்த்தியான ஷென்நூங் குடிப்பதற்கு நீர் கூட வைத்துக்கொண்டிருந்தார். எரிய வைத்த மர இலைகள் நீருள் வீழ்ந்து நல்ல வாசத்தை ஏற்படுத்தியது. குடித்துப் பார்த்த போது சுவையாகவும் உற்சாசமாகவும் இருந்தது. இதுதான் காலப்போக்கில் தேயிலைப் பானமாக பழக்கத்துக்கு வந்தது.

ஒரு மக்கள் கவிஞரின் இறுதிக் கேள்வி...

— மேத்தா

உங்களுக்காக
உங்களைப் பற்றி
ஒரு பாடல் பாடினேன்
அது உங்கள்....

நரம்பு வயல்களில்
நடவு நடத்தாக
நீங்கள் கூறினீர்கள்!

உங்களுக்காக
உங்களைப்பற்றி
ஒரு கவிதை எழுதினேன்
அது உங்கள்...

காலப் புயலின்
காவிய மென்று
கைதட்டினீர்கள்!

மக்கள் சபைகளில்
எனக்கு
மாலைகள் போட்டீர்கள்!

நீங்கள் போட்ட மாலையை!
நான்
மேடையிலேயே
விட்டு விட்டேன்.

என் பாடலை மட்டும்
நீங்கள்
வீட்டுக்குக்
கொண்டு சென்றீர்கள்!

உங்களுக்காக
எங்களைப் பற்றி
ஒரு பாடல் பாடினேன்...
என் பாடலுக்காக
என்மீது ஒரு
விசாரணை வந்தது.

அதிகாரத்தின் கைகள்
அர்த்த ராத்திரியில் வந்து
என்னை
அழைத்தபோது —

ஓ! என் தோழர்களே!
நீங்கள்
எங்கே சென்றீர்கள்?

என் நிழலுக்கும்
விலங்கிடத் துடிக்கும்
அந்த நியாய ஸ்தலங்களில் —

என் பிணத்துக்கும்
தண்டனை கொடுக்கத்
தயாராயிருக்கும்
அந்த நீதிமான்களின் எதிரில்

அந்தத் தீர்ப்புத் திருநாளில் —

என்குரல் கேட்கும்
என் வைகறைப் பாடல்
மறுபடியும் ஒலிக்கும்

அந்தக் கழுக்குக் கரங்களிலிருந்து
தன் சமுதாயத்தைக் காக்கப்
போராடும் ஒரு
மனிதாபிமானியின்
வாத விவாதங்கள் நடக்கும்!

அப்போது —
எந்த இருண்ட சுவரின்
மூலையிலிருந்தாவது
இதயங்கள் துடிதுடிக்க

நீங்கள்
என் குரல் கேட்டுக்
கை தட்டுவீர்கள்.
கரகோஷம் செய்வீர்கள்!

உங்களுக்காக உங்களைப்பற்றி
ஒரு பாடல் பாடினேன்.
என் பாடலுக்காக என்மீது ஒரு
விசாரணை வந்தது ...

இந்தக் குற்றக் கூண்டில் ...
சிறைவாசல் முற்றத்தில் ...
சிந்தனையின் புழுக்கறையில் ...

ஓ! என் தோழர்களே!
என் பாடலை
பத்திரப் படுத்தினீர்களே —
இப்போது
என்னை
என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?

நொடிச்சுவை

புதுக்கருவி

ஒரு நவீன மின்கருவியை பிரிட்டன் உற்பத்தி செய்துள்
ளது. இதனை வீடுகளில் பொருத்திவிட்டால், இது வெளிவிடும்
ஒருவகை ஒளி, ஈடுபாடு.....ஈ.....கரப்பான்..... முதலியவற்
றையெல்லாம் கவர்ந்திழுத்து மின்சாரம் பாய்ச்சிக் கொண்டு
விடுகிறதாம். 'இன்ஸ்ட்ரூக்ஷன்களையூட்டர்' எனும் இக் கருவி
தற்பொழுது பெருமளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதாம்.

இஸ்லாமிய நூல்களின் தனித்துவப் போக்கு

எம். ஈ. எம். நயிம் (பி. ஏ.)

இஸ்லாத்தின் இலட்சியம்பரந்தது. அதன் குறிக்கோள் விரிவானது. உலகில் இஸ்லாம் ஒரு சக்தியாக மிளிர்ந்ததிலிருந்து அது தந்துள்ள கலாச்சாரப் பயன்கள் இணையற்றவை, மகத்தானவை. இந்த வகையில் இஸ்லாமியநூலாக்க இலக்கியப் பண்பாட்டைப் பார்க்கும் போது அது ஒரு தனி மனிதனது மனதையோ, ஒரு கூட்டத்தினரது மனதையோ பண்படுத்தாது மானிட வர்க்கத்தின் உள்ளத்தையே பண்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கில் தனித்துவப் போக்கில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரேபியாவில் இஸ்லாம்தோன்றுமுன் ஒரேயொரு வகை இலக்கியம் தான் இருந்து வந்தது. அதுவே கவிதை. அக்கால அராபியர்கள் சிறந்த பாடல்களை எழுதியிருக்கின்றனர். இவர்கள் இஸ்லாமிய யுகத்தில் வாழ்ந்த ஆயிரக்கணக்கான கவிஞர்களை விடவும் உயர்ந்தவர்களாக சிலர் கருதுகின்றனர். இஸ்லாத்திற்கு முந்திய அராபிக் கவிஞர்களுள் இம்ருல் கைஸ், க அ ப் இ ப் னு ஸுஹைர் போன்றோர் கவிஞர்

களாகப் புகழ் பெற்றிருந்தனர். ஆனால் இவர்களுடைய கவிதைகளைவிட அபூதையிப், அல்முதந் நபி போன்ற முஸ்லிம் கவிஞர்களுடைய கவிதைகள் தனிப்போக்கில் அமைந்திருப்பதால் இஸ்லாத்துக்கு முந்திய கவிஞர்களை விட இவர்கள் சிறப்புப் பெற்று அவர்களுடன் ஒப்பிட முடியாதவர்களாயிருக்கின்றனர்.

இஸ்லாமியத் தொகுப்புகளான சஹீஹுல் புஹாரி, சஹீஹு முஸ்லிம் என்பவற்றை எடுத்தாராயுமிடத்து இவை குர்ஆனினதும், நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களினதும் திருவாக்கியங்களின் தொகுப்பெனலாம். இவ்வகை இலக்கியத்தில் தவறு இல்லாத படி சரிபார்த்து சோதனை செய்வதில் மிகவும் அக்கரை காட்டப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்பகாலத்தில் இவற்றைச் சேகரித்து வைத்து அடுத்த தலைமுறையில் இவற்றை மீண்டும் பரிசோதனை செய்து அலசியாராய்ந்து தகுந்த ஆதாரமுள்ள திருவாக்கியங்களைத் தொகுத்திருப்பதால் அவை ஏனைய தொகுப்புக்களிலிருந்தும் வேறுபட்டு முக்கியத்துவம் பெறு

வதைக் காணலாம். “நிறைவுற்ற அறிவு றைவனைப்பற்றிய வேட்கையில் முகிழ்த்தெழுந்ததாகும்” என்ற அறிவுரைக் கொப்ப இவ்விலக்கியத் தொகுப்புக்கள் மெய்யறிவைத் தரக் கூடியதாய் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாய்வானது இறைவனைப்பற்றிய உண்மையறிவை எடுத்தியம்பி இறைமை நலத்தை விளக்கிக் காட்டுவதாய் அமைந்திருப்பதால் ஏனைய ஆய்வுகளிலிருந்து வேறுபட்டு முக்கியத்துவம் அடைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஏனைய ஆய்வுகளான வான இயல் மொழியியல், நிலவியல், கல்வியியல் ஆகிய அனைத்தியல் ஆய்வுகளும் இறைவனைப் பற்றிய அறிவிலிருந்து பிரிந்துசெல்ல சஹீஹுல் புஹாரி, சஹீஹு முஸ்லிம் ஆய்வுகள் இறைவனின் முழுப்படைப்பிணங்களையும், அறிந்து அனுபவித்து நன்றி பாராட்டுவதாய் இருப்பதால் இவற்றின் ஆய்வுகள் தனித்துவப் போக்கில் அமைந்திருப்பதை உணரக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

இமாமுல் அஃலம் அபூஹனீபா (ரஹ்) அவர்களே முதன்முதலில் இம்முல் பிக்ஹுஹு பல பிரிவுகளாக வகைப்படுத்துவராவர். இதில் ஒழுக்கம் பற்றிய விதிகள், அரசாங்க நியதிகள் தொட்டு, தொழுகையில் எப்படித் தக்பீர் கட்டுவது வரை கணவன் முனைவியிடம் கொண்டிருக்க வேண்டிய உறவு ஆகியவை ஈராகப் பல விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. பிக்ஹு என்பது முஸ்லிம்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டிய சட்டங்களாகும். இது

குர்ஆனையும் ஹதீஸையும் ஆராய்ச்சி செய்து தொகுக்கப்பட்டவையாகும். இப்பிக்ஹுத் தொகுப்பானது தனி மனிதனது வாழ்க்கைக்கும், சமூக வாழ்க்கைக்கும், பொருளாதார வாழ்க்கைக்கும், அரசியல் வாழ்க்கைக்கும் நல்வித்தாக அமைந்து குடும்ப மனப்போருக்கும், அரசாங்க மனப்போருக்கும் நல்லதோர் வழிகாட்டியாகத் திகழ்வதுடன் பக்தர்களுக்கும் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்கிறது.

இமாம் அபூஹனீபா (ரஹ்) அவர்கள் எண்ணற்ற பல இஸ்லாமிய நூல்களையளித்தவராவர். பரூயீத், சுருத் எனும் நூல்களையாத்தவரும் இவரே. இமாம் அவர்களின் நூல்கள் அவர்களின் பரந்த பிக்ஹுக் கல்வியையும் அறிவின் மிக்க கியாஸின் பிரக்தியாதியையும் காட்டுகின்றன. பிக்ஹுல் அக்பர், அல் ஆலிம் வல்முத அல்லிம், முஸ்னத் எனும் இவரது மூன்று நூற்களும் முறையே இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை விபரித்தல், வினாவிடை வாயிலாக விளக்கல், ஹதீதுகளின் திரட்டு, என்பவற்றைக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தத்துவம் பற்றிய நூல்களில் இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) எழுதிய நூற்கள் இன்னும் கவனமாகப் படித்தறிய வேண்டியது குறிப்பிடத்தக்கது. இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள் தன்னுடைய கீமியா சஹாதத் எனும் நூலில் கல்மா தெளகீதுக்கு தத்துவார்த்த ரீதியில் விளக்கம் கொடுத்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மனித இனம் தானாகவே உண்டா
எனையல்ல; அவை முன்னரே
படைக்கப்பட்டுள்ளன. மனித
னுக்கு ஓர் சிருஷ்டிகர்த்தா. இருக்
கின்றான். அவன் ஒவ்வொன்றை
யும் படைத்து உயிர் அளிக்கின்
றான். அவன் என்று சொல்லும்
போது நமது மனதிற்குத் தோன்றும்
எல்லா எண்ணங்களும், பெரு
நாட்களும் அல்லது எமது கற்
பணியில் தோன்றுகின்றவை
யனைத்தும் அவனைப் போன்றவை
யேயல்ல" எனத் தத்துவ ரீதி
தில் விளக்கமளித்துள்ளார். இவ்
வறிவுச் சுடர், கொழுத்திவைத்த
அணையாத் தீபங்கள் பல. அவற்
றில் அர்ரிஸா லுது லுதுனியா
என்ற நூல் அறிவு, ஆத்மா,
ஸ்ரானம் என்பவற்றின் வகை
களைப் பற்றியும் பண்புகளைப் பற்
றியும் இரத்தினச் சுருக்கமாக
எடுத்துரைத்துள்ளது குறிப்பிடத்
தக்கது. இமாம் அவர்கள்
நூல்களைக் கற்பவர்கள் அன்றா
ரின் அறிவின் ஆழத்தையும், தர்க்
கத்தின் தீட்சண்யத்தையும்,
வாதத்தின் விறுவிறுப்பையும்,
உவமையின் அழகையும் உணர்
ந்து மின்னொலி கண்டோரின்
நிலையை அடையாமலிருக்க முடி
யாது. ஸூபி கொள்கைக்கு
இலக்கண இலக்கியங்களை
வகுத்து இஸ்லாமியத் தத்துவத்
தை அரிய முறையில் வடித்துக்
காட்டி தத்துவத்தைத் தனித்
திரையில் கொண்டு சென்ற பெரு
மை இமாம் கஸ்ஸாவி (ரஹ்)
அவர்களையே சாரும்.

வரலாற்றுத் துறையை நோக்
குகையில் இதில் இஸ்லாமிய வர

லாற்று நூல்களை எழுதியவர்
களுள் இப்னுஅதீர், இப்னு கல்
தூன், உமாரஹ், ஆகியோர்
குறிப்பிடப்படக் கூடியவர்களா
வர். இப்னு கல்தூன் எழுதிய
வரலாற்று நூல்களைப் பார்க்கு
மிடத்து இப்னு கல்தூன் ஓரிரு
நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்புதான்
வாழ்ந்திருந்தாரோ என்று எண்
ணத் தூண்டுபவை அவரது நூற்
கள். இவ்வாறு ஏனைய வரலாற்று
நூல்களைவிடத் தனிப்போக்கில்
அடையாந் திருப்பது குறிப்பித் தக்
கது. இவர்களைத் தவிர இஸ்மா
யில் அபுல்பிதா, மாஜுதுத்தீன்,
போன்ற சரித்திராசிரியர்கள் இஸ்
லாமிய சரித்திரத்தை மட்டும்
பேசுவதில் பிரசித்தி பெற்றிருந்
தார்கள். பிரயாணவரலாறுகளைக்
குறிக்கும் இஸ்லாமிய நூல்களும்
உண்டு. இவற்றில் இப்னு பதூதா
வின் நூல் முக்கியத்துவம் பெற்றி
ருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்
வாறாக இஸ்லாமிய வரலாற்று
நூல்களும் தனிப்போக்கின் அடிப்
படையாக அமைந்திருப்பதைக்
காணலாம்.

அரபு இலக்கணத்தின் பெரு
மையை ஒரே வரியில் கூறுவதா
யின் ஆங்கில இலக்கணத்தோடு
அவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்
போது ஆங்கிலத்தில் இலக்கணம்
இல்லையோ என்று உணர்த்தக்
கூடிய அளவு அத்தனை விரிவான
இலக்கண நூல்கள் அரபியிலுள்ள
தெனலாம்.

ஓவியற் கலைத்துறையிலும் இஸ்
லாமியர் தனியானதோர் இடம்
வகித்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்
கது. இஸ்லாம் உருவங்கள் வரை

வதை வெரக்கின்றது. இதனால்
இஸ்லாமியர் திருக் குர்ஆனின்
திவ்விய வசனங்களை அலங்கார
உருவங்களில் அமைத்துத் தனி
யானதோர் இடம் பெற்றிருப்ப
தைக் காணலாம். இதற்கு எடுத்
துக் காட்டாக 'வாயமஸ்ஸுஹு
இல்லல் முதஹ்ஹுரூன்' எனும்
வசனத்தைக் கொண்டு அமைந்
துள்ள ஓவியத்தைக் குறிப்பிட
முடிகின்றது. இவ் ஓவிய முறை
ஹுரூன் அல்ஹதீத் மன்னரின்
காலத்திலிருந்துதான் உயர் நிலை
அடைந்தது குறிப்பிடத் தக்கது.
இவ்வெழுத்துக்கள் அல்-ஹத்துல்
நசுகிய்யு, அல்ஹத்துல்பாரிலிய்யு,
றைஹானிய்யு, றுக் இய்யு, தீவா
னிய்யு, துலுய்யு என எட்டு வகை
யினதாய் விளங்குகின்றன. இவ்
வெழுத்து முறை இஸ்லாமியரின்
தனித்துவப் போக்கை எடுத்துக்
காட்டுவனாக அமைந்திருக்கின்
றதெனலாம்.

இவ்வாறாக இஸ்லாமிய நூல்
கள் ஏனைய பிற நூல்களில் நின்
றும் வேறுபட்டு முன்னேற்றத்திற்
கான வழியைக் காட்டி மனிதனு
டைய சமுதாய, பொருளாதார,
அரசியல் வாழ்வில் மட்டுமன்றி
அவனது உள்ளத்தின் உணர்ச்சி
யின் ஒவ்வொரு தூண்டுதலிலும்
அவன் என்ன செய்ய வேண்டும்
என்ன செய்யக் கூடாது என்ப
வற்றை எடுத்துக் கூறும் வகை
யில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்
தக்கது.

அட்டையில்

அறிஞர் சித்திலெப்பை

For
PAINT & HARDWARE
GOODS

Fathima Stores
17, MAIN STREET,
HORANA.

- கவையாக
 - சுத்தமாக
 - புதிது புதிதாக
 - மகிழ்ச்சியாக
- உண்ண ஏற்ற இடம்

BUHARY
EATING HOUSE
18, CROSS ROAD,
HORANA.

ஆசிரியர் அவை

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

முகவரி :

'இனிமை'
அத்துருகம
பண்டாரகம
(இலங்கை)

படைப்புகளுக்கு படைப்பாளி
களை பெறுப்பு. கதைகளில்
இடம் பெறும் பெடர்கள் சம்
பவங்கள் யாவும் உறப்பனையே!

'INIMEI'
ATULUGAMA
BANDARAGAMA
(SRI LANKA)

இனிமை

பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்வே ஓர் எளிமையான
காணியமாகும். ஆனால் அவர் நினைவாக மேற்கொள்ளப்படும்
விரயமோ ஏராளம்.

கிராமம் கிராமமாக செவ்வீடப்படும் இப்பெருந்தொகை
பயன்பாடுகூடயதாக அமைதல் வேண்டுமென்பது எமது அவா.
ஈழத்து முஸ்லிம்களின் வரலாறு... கலாசாரங்கள் வாழ்நிலை
யைப் பகைப்புலனாகக் கொண்ட இலக்கிய சிருஷ்டிகள் எவ்
வளவு தூரம் பிரகாசனியாகப் பிழைக்கியுள்ளன? இது ஒரு
பெரும் வெற்றிடமாகும். இவ் வெற்றிடம் வர வர அதிகரித்
துக்கொண்டே செல்வது எமது அவதானத்துக்கு எடுத்துக்
கொள்ள வேண்டிய தொன்றாகும். ஒரு தேசிய இனத்தை
இனம் காட்டும் அம்சங்களில் இலக்கியமும் ஒன்று தானே?

மீலாத விழாக்களில் இடம்பெறும் போட்டிகளில் ஏன்
கவிதை... சிறுகதை போன்ற இலக்கியப் போட்டிகள் இடம்
பிடிப்பதில்லை. அவ்வாறு நடாத்தப்படுகையில் இனம் ஆற்றல்
களை நாம் இனம் கண்டு கொள்ள முடியுமல்லவா?

எனவே, இவ்வாண்டின் மீலாத சிந்தனையாக நாம் புத்த
கப் பிரகாசங்கள், இலக்கியப் போட்டிகள் ஆகிய இரண்டையும்
அனைவர் சிந்தனைக்கும் முன் வைக்கிறோம்.

எங்கும் சுவைபரப்பும்

இலக்கியத் தேன்சுவையாம்

'இனிமை'க்கு என்

இதயம்நிறை வாழ்த்துக்கள்.

A. S. A. ஸத்தார்

அத்துருகம,
பண்டாரகம.

உங்கள் அச்சவேலைகள் எதுவானாலும்
எங்களிடம் ஒப்படையுங்கள்

- பத்திரிகைகள்
- சஞ்சிகைகள்
- புத்தகங்கள்
- நுண்டுப் பிரகாசங்கள்
- நோட்டீசுகள்
- விளம்பரங்கள்
- லேபல்கள்.

எங்கள் பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளர்களின்
திறமைக்கே சேவைக்கு உத்தரவாதம்

IPC PRINTING PRESS

320, N. M. M. ISHAK MAWATHA,
COLOMBO - 9.

Phone: 92760

இனிமை

அடுத்த இதழ் சிறப்பு மலராகத் தயாராகிறது

புத்தம்புது அம்சங்கள்

பிரபல எழுத்தாளர்கள் பலரும் எழுதுகின்றனர்

தொடர்ந்து படிக்கவும்.

தனிப் பிரதி 75 சதம்.

தபாலில் :

6 இதழ்கள் ரூபா 5/-

12 இதழ்கள் ரூபா 10/-

பணம் பெறுநர் : எம். எஸ். எம். இப்பால்

மாற்றும் கந்தோர் : பண்டாரகம-

தொடர்பு :

நிர்வாகி : 'இனிமை'

அத்துரைகம, பண்டாரகம

இப்பகுதியை அத்துரைகம, பண்டாரகம 'இனிமை' இலக்கிய வட்டத்தினருக்காக கொடும்பு-9 ஐ. பி. லி. பிள்ளையின் பிரசிட் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.